

บทความ อ. ๒๘/๒๕๕๘

วีระเชษฐ์ จรรยากุล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนฯ

ขอข้อมูลเกี่ยวกับการร้องเรียน

ระยะนี้มีข่าวความเดือดร้อนของประชาชนเกี่ยวกับผลเสียหายจากการประกอบกิจการของผู้ประกอบการหลายเรื่อง ทั้งแอบปล่อยน้ำเสียลงทางน้ำสาธารณะของรีสอร์ทต่างจังหวัด การทิ้งกากของเสียของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เป็นต้น คนในชุมชนจะอย่างไร

นายตะกั่วถูกประชาชนในพื้นที่ร้องเรียนการประกอบกิจการโรงงานหล่ออลูมิเนียมของตนเอง จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารการร้องเรียนดังกล่าวต่อสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี แต่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติฯ แจ้งปฏิเสธด้วยเหตุผลว่าผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) นายตะกั่วจึงมีหนังสืออุทธรณ์

ต่อมาสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติฯ มีหนังสือชี้แจงยืนยันเหตุผลตามเดิม และนายตะกั่วชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ว่า ต้องการเฉพาะข้อมูลการร้องเรียนเท่านั้นไม่ประสงค์จะทราบชื่อผู้ร้องเรียน และเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการตรวจสอบของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติฯ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาว่า การตรวจสอบเรื่องร้องเรียนยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนต่อไป ข้อมูลข่าวสารตามที่นายตะกั่วมีคำขอจึงไม่อาจเปิดเผยได้ จึงให้ยกอุทธรณ์ แต่หากการตรวจสอบเรื่องนี้เสร็จสิ้นแล้ว และนายตะกั่วยังต้องการข้อมูลเช่นเดิม สามารถมีคำขอใหม่ได้ และหากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติฯ ปฏิเสธ แล้วนายตะกั่วอุทธรณ์ คำวินิจฉัยอาจเป็นอีกลักษณะหนึ่งก็ได้ครับ

นอกจากรวมกลุ่มชูป้ายต่อต้านไม่เอาบ่อกำจัดขยะ เต่าเผาขยะ หรือถมริมแม่น้ำท่าทางจักรยานแล้ว การทำหนังสือร้องเรียนตามกฎหมายก็เป็นอีกทางหนึ่งโดยผู้ร้องเรียนได้รับการคุ้มครองแน่นอนครับ (ที่ สค ๒๑๒/๒๕๕๔ ส่ง มติชน กรมส่งเสริมฯ และ สกถ.)